

Први дан Патријархове посете Антиохијској Патријаршији

Његова Светост Патријарх српски г. Иринеј допутовао је у Бејрут у суботу, 1. јуна 2019. године, у раним јутарњим часовима. Српског Патријарха дочекали су чланови Светог Архијерејског Сабора Антиохијске Патријаршије, и то: митрополит Ливанских гора Силуан, митрополит захлиски Антоније, викарни епископ Лука, игуман манастира Баламанда Роман, протопрезвитер Нектарије и многобројно свештенство и монаштво, као и амбасадор Републике Србије у Либану господин Емир Елфић.

Бејрут је главни, највећи град и највећа лука Либана. Ослања се на ланац планина које се заједничким именом називају планина Либан и налази се на обали која гледа на Медитеран. Већи и познати градови северно од Бејрута су Вивлос и Триполи, а јужно Сидон и Тир. Бејрут се налази на три сата вожње од Дамаска у коме је седиште Антиохијске Патријаршије. Дамаск је био и одредница делегације Српске Православне Цркве. Одмах пошто је делегација уз пратњу прешла границу, обављена је рутинска контрола на

самом прелазу из Либана у Сирију.

Дамаск је главни и највећи град Сирије. Налази се на реци Барад, на источном подножју планинског венца Антиливан, 80 км од источне обале Средоземног мора, на висоравни од око 680 m надморске висине. Клима је полупустињска због сеновитих киша са Антиливана.

По доласку у Дамаск и кратког одмора, већ око дванаест часова делегација Српске Православне Цркве на челу са патријархом Иринејом уз пратњу упутила се у Саборни храм Пресвете Богородице у Дамаску, познатији као Мајкрамија. Несвакидашњи дочек приређен је Српском патријарху. Поред великог броја верника, православних хришћана – проценитељи кажу више од четири хиљаде – на платоу испред храма патријарха Иринеја дочекао је велики број деце која су носила у рукама заставе и цвеће. Њихове мајке и жене, првенствено, узвикивале су нама непознате речи добродошлице. Касније смо сазнали и њихово значење. Благосиљале су онога који долази у име Господње.

Сусрет Његове Светости патријарха српског Иринеја и Његовог Блаженства патријарха антиохијског и свега Истока Јована на улазу у Саборни храм био је веома дирљив. Уз покликe жена, бубњеve, трубе и громогласни пој свештенства на тренутак смо имали осећај да смо се вратили у доба светих апостола...

Доксологији су присуствовали епископи Антиохијске Патријаршије, као и представници Римокатоличке и Протестантске Цркве и велики број државника.

Поздравно слово патријарха Јована

После доксологије обратио се Патријарх антиохијски и свега Истока г. Јован и, између осталог, казао је:

-Обе наше Цркве, Ваша Светости, деле једну веру и једно сведочанство у Исуса Христа као Господа и Спаситеља. Присећајући се шта се Вашем народу догађало деведесетих година, ми Вас молимо да се молите за нас и за нашу земљу која постепено започиње свој опоравак. Молите се за мир у овој земљи. Молите се за отете, међу којима и занашу браћу, епископе Алепа, Јована Ибрахима и Павла Јазиџија, упркос равнодушности света према њиховом случају.

Ова земља Вас дочекује заједно са целим њеним народом, дочекује Вас

заједно са њеним муслиманима и хришћанима, како бисте могли да свету пренесете истиниту слику о нашем заједничком животу. Ова земља Вас дочекује и својом древном историјом, љубављу свог народа, саживотом њених вероисповести и религија и добротом њеног човека. „Нека су благословена стопала оних који благовесте мир“ (Рим. 10, 15), узвикујемо заједно са апостолом Павлом у сусрет Вашем доласку, доласку изасланика љубави и мира у овој земљи мира која је разорена ратом.

Молимо Вас да пренесете нашу љубав Вашем добром народу и Вашој светој Цркви. Нека Вам Бог подари дуг живот у служењу Вашој благословеној пастви док је напајате Водом спасења!

Отпоздрав Патријарха српског

Његова Светост патријарх српски Иринеј узвратио је бираним речима на срдечној добродошлицы рекавши:

-Ваше Блаженство, Патријарше Велике Антиохије, Сирије, Киликије, Иверије, Месопотамије и свега Истока, вазљубљени у Господу брата и саслужитељу наше смерности, господине Јоване,

Ваша Високопреосвештенства и Преосвештенства, пречасни оци, драга браћо и сестре !

Ал Масйх кам! Христос анести! Христос воскресе!

Благодаримо Господу за дар Његове љубави и милости да данас можемо да се налазимо овде, у Вашем светом саборном храму, у седишту Вашег Блаженства и средишту древне, славне и мученичке апостолске Антиохијске Цркве, у граду у којем су ученици Христови по први пут названи хришћанима. Братски захваљујемо Вама, Блажењејши брата, на срдачном братском дочеку и на топлој добродошлицы. Преко Вас захваљујемо и свој пуноћи Ваше најсветије Цркве.

У Богу, молитвеним посредовањем Пресвете Богородице и свих светих, наше су Цркве заиста сестринске јер један је Дух исповедништва и љубави према Христу који их је вековима надахњивао: вас од апостолâ и светог Игнатија Богоносца, а нас од светог цара Лазара. То је исти онај Крст голготски који Сâм Господ наш понесе и који је свим хришћанима света знак победе над грехом, смрћу и ђаволом, знак велике радости Васкрсења.

У Вама, Ваше Блаженство, у архијерејима Антиохијске Цркве, у монасима,

свештенству и верном народу Ваше Патријаршије, видимо исти крст страдања, прогона, расељавања и мучеништва, који је познат нашем народу, а који Ви изнова, пред целом Васељенском Црквом, данас са трпљењем носите и славу Васкрсења пројављујете.

Молимо Вас за Ваше молитве пред Господом. Приступамо Гори сионској, Граду Бога живога, Небеском Јерусалиму, и, окружени милијардама анђела (ср. Јевр. 12, 22), потврђујемо и исповедамо јединственост и вечност Цркве Божје. Њена је Глава Сâм Христос. Стога је само Он апсолутно Први у Цркви Његовој. На њу и кроз њу се излива божанска благодат и љубав у којој је радост нашег сусрета са Вама.

Просторна, земаљска раздвојеност није ништа према истини и вери која уједињује у Господу наше помесне Цркве. У њима је јединствена благодат која делује непрестано од дана Педесетнице. Њу и сада и свагда призивамо да у истини и правој вери останемо, а да сва страдања и искушења пребродимо и у тихо пристаниште Царства Божјег упловимо.

Још се молимо Господу, Који чува наше сестринске Цркве и побожне братске народе, да и ми, наше садашње покољење, једном вером коју једнодушно исповедамо, у страдањима и искушењима која подносимо, смело и без осуде поновимо речи које је први изговорио апостол Павле: „Боже сачувај да се чим другим хвалим осим крстом Господа нашега Исуса Христа, којим се мени разапе свет и ја свету“ (Гал. 6, 14). Те речи су одговор на сва питања која човек може поставити. У свим временима, а нарочито данас, прогони хришћана су потпуно отворени и јавни, а небројена лукавства и искушења демонска, у личном животу и друштву, вребају и савлађују слабе, неприпремљене људске душе. Речи које нас упозоравају на ништавност и пролазност царства земаљског, постављају божански Завет пред свакога хришћанина. Молимо се да нас Господ учини достојнима да се ми по њима владамо да бисмо и ми стали пред Господа у светлости Васкрсења Његовог. Храбримо и бодримо једни друге, призивајући у помоћ молитве Владичице наше Богородице, светих небеских сила и свих светих!

Ис пола ети, Макариотате Деспота!

Разгледање древног града Дамаска

Делегација је затим посетила неколико знаменитости Дамаска, престонице Писма. Уприличена је посета Умејадској џамији, тј. Великој џамији града Дамаска, једној од највећих и најстаријих џамија на свету. Налази се на

најважнијем делу старог дела града. Има велику архитектонску и археолошку вредност. Џамија у својој унутрашњости има гробницу у којој се верује да се налази глава Светог Јована Крститеља, светитеља кога и данас поштују и хришћани и муслимани. Глава је пронађена у ископавањима приликом градње џамије. Изградња џамије отпочета је између 706. и 715. године, а на месту хришћанског храма посвећеног Светом Јовану Крститељу.

Затим је делегација прошетала градом и у хришћанској четврти посетили су цркву Светог Ананије, древну подземну грађевину у Дамаску, за коју се тврди да је остатак дома Ананије из Дамаска, где је Ананија крстио Савла, који је постао апостол Павле. Археолошким ископавањем 1921. године пронађени су остаци византијске цркве из 5. или 6. века, додајући физичке доказе који подржавају локалну традицију да капела има ранохришћанско порекло.

Званични разговори двеју делегација

Предвече се патријарх Иринеј заједно с делегацијом и домаћинима вратио у зграду Патријаршије, где је уприличен братски разговор са патријархом Јованом и архијерејима Антиохијске Православне Цркве. Разговор је трајао до касно увече, а дотакнуто је више тема – између осталог, односи Антиохијске и Јерусалимске Патријаршије и актуелна криза у Украјини.

Активног учешћа у братском и срдачном разговору узели су Његово Високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски Амфилохије и Његово Преосвештенство Епископ шумадијски Јован.

Протођакон Дамјан Божић

